

Toespraak gehouden door stadsdeelvoorzitter van De Baarsjes Godfried Lambriex bij de opening van de Pride Photo Award in het Sieraad.

Welkom in De Baarsjes, welkom in het Sieraad en natuurlijk vooral welkom bij de eerste editie van de Pride Photo Award.

Een speciaal welkom voor:

- stedelijk wethouder diversiteit Freek Ossel
- de mensen van COC, IHLIA, Stichting Homomonument en stadsdeel De Baarsjes die keihard hebben gewerkt aan de organisatie

Eind 2009 heeft stadsdeelraadlid Rik Winsemius het initiatief genomen voor de Pride Photo Award.

Zijn initiatief kwam voort uit de zorgen van homo's, lesbo's, trans genders en bi-seksuelen. Die voelen zich in toenemende mate in hun vrijheid beperkt. In Nederland, in Amsterdam en ook in De Baarsjes.

Wanneer ik nieuwe Nederlanders van overal uit de wereld ma toespreken bij de naturalisatieceremonie, heb ik het over de grondrechten. Dat je mag zeggen wat je wilt. Geloven wat je wilt. Liefhebben wie je wilt. En dat de mensen in Nederland hechten aan die grondrechten.

Ik leg uit dat deze rechten zorgen dat eenieder kan zijn wie hij wil. Dat de vrijheid in Nederland het mogelijk maakt dat we ons als individu kunnen ontwikkelen.

Ik voeg daar dan aan toe dat die vrijheid alleen kan bestaan met tolerantie en respect. Niet onverschillig, maar gebaseerd op het kennen van elkaar. En het kennen van elkaars geschiedenis.

Want willen we allemaal in onze eigenheid gerespecteerd worden. Met ons eigen verleden en toekomst. Dan moeten we ook respecteren dat mensen anders zijn. En anders denken. Man of vrouw, blank of zwart, gelovig of niet-gelovig, hetero- of homoseksueel, allochtoon of autochtoon.

De eerlijkheid gebied me te zeggen dat ik me – meestal vlak voor de ceremonie - wel eens afvraag: klopt het allemaal nog wel?

Zeg ik dit ook namens de pastoor die geen homo's bij Carnaval wil? Namens het schoolbestuur dat lesbo's ontslaat? En hoe zit het met imam die hel en verdoemenis predikt? Hoeveel kans krijgen de jongeren in mijn stadsdeel van de krant voor wie ze op voorhand niet deugen? Wat vinden de supporters in vak 410? En de jongens die homo's uitschelden of zelfs in elkaar slaan, hechten die wel aan de grondrechten? Hoe zit het met de politicus die zich voor druk maakt over waar kinderen geboren zijn en niet om hun toekomst? Hechten we met z'n allen wel zo aan onze grondrechten als we zeggen en weten we er verantwoord mee om te gaan.

Vanwege die twijfel is deze tentoonstelling (voor mij) een pleidooi voor respect en tolerantie. Voor de erkenning van de ander. Als mens met gevoelens.

De foto's vertellen allemaal een verhaal. Over mannen, vrouwen, en stellen. Ze vertellen een klein stukje van het leven. De rest zie je niet. De rest moet je er zelf bij bedenken. En dat is spannend.

Deze eerste Pride Photo Award laat mensen zien zoals ze zijn. En zoals ze gezien willen worden. Kunnen zijn wie je bent. Liefhebben wie je wilt. Laten we samen zorgen dat het kan.